Η ΔΡΙΜΥΤΑΤΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΣΕ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Ἀπό τή στήλη αὐτή εἶχαν ἐκφρασθῆ ζωηρές ἐπιφυλάξεις γιά τό ὕφος τοῦ ψηφίσματος τῆς προσφατης Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Ὁμοσπονδίας Λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Ἀνεξάρτητα ἀπό τό περιεχόμενό του, τό ἔγγραφο ἐκεῖνο ἦταν διατυπωμένο κατά τέτοιον τρόπο, μέ τόση συσσώρευση ὀξύτητος καί εἰρωνείας, ὥστε ἦταν ὁλοφάνερα ἀδύνατο νά μήν προκαλέση ἀνάλογη ἀπάντηση ἀπό τήν πλευρά τοῦ κόσμου τῶν λειτουργῶν τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Οἱ συντάκτες τοῦ ψηφίσματος τῶν καθηγητῶν μποροῦσαν νά ἦταν πιό κυριαρχημένοι στή διατύπωση τῶν ἀπόψεων.

Ἡ ἀπάντηση τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας τό πλῆρες κείμενο δημοσιεύεται πιό κάτω, σ' αὐτή τή στήλη, εἶναι ἐκείνη πού ἀκριβῶς περιμέναμε, ὅταν σχολιάζαμε τό ψήφισμα τῶν καθηγητῶν. Εἶχε γίνει μιά κακή ἀρχή, σέ θέματα αἰσθησίας καί ὑπερηφανείας καί δέν μποροῦσε νά μήν ὑπάρξη μιά συνέχεια ἀνάλογη. Καί τή συνέχεια αὐτή θά τή βρῆ ὁ ἀναγνώστης στό κείμενο τῆς ἀνακοινώσεως τῶν δασκάλων, ἕνα κείμενο πού δέν μπορεῖ νά κριθῆ παρά μόνο σέ συνάρτηση μέ ἐκεῖνο, ἀπό τό ὁποῖο ἐπήγασε.

Ἐπανειλημμένα ἔχει ὑπομνησθῆ τώρα τελευταῖα ἀπ' ὅλους ἐκείνους πού ἔχουν φθάσει στό πρέπον ἐπίπεδο πνευματικοῦ καί ἠθικοῦ κύρους, ὅτι ἀπό τό διάλογο καί μόνο μπορεῖ νά προκύψη ἡ ἀλήθεια καί ἡ λύση καί, ἐπί πλέον, ὅτι ὁ διάλογος πρέπει νά γίνεται μέ πνεῦμα γενναιοφροσύνης καί εὐγένειας.

Οἱ συντάκτες τοῦ ψηφίσματος τῶν καθηγητῶν παρόθησαν ἕναν νόμο ἀθάνατο, νόμο πνευματικό, καί θά ἦταν παράξενο ἐν δέν ἀκολουθοῦσε ἡ ἀνάλογη συνέχεια. Γιά μιά ἀκόμη φορά, πρέπει νά τονισθῆ ὅτι ἡ διατύπωση ἀπόψεων, ἔστω καί στό πλαίσιο διαλόγου, μέ τόση αὐταρχικότητα καί μέ διάθεση ταπεινώσεως τοῦ ἄλλου πολύ περισσότερο, δέν διαφέρει καί πάρα πολύ ἀπό τό μονόλογο καί ἀπό τήν ὑπαγόρευση. Τό κύριο σῶμα τῶν Ἑλλήνων καθηγητῶν θά πρέπει ἀπραλῶς νά λυπηθῆκε γιά τή φρασεολογία τοῦ ψηφίσματος. Μιά φρασεολογία ἄλφα δέν εἶναι ἕνας ἁπλός τόπος, δέν εἶναι μιά ἀσήμαντη ἐπιφάνεια, ὅταν ταυτίζεται μέ ἕνα σύμπτωμα νοοτροπίας. Σέ μιά τέτοια περίπτωση γίνεται οὐσία καί μάλιστα πολύ πικρή.

Ὡστόσο, «ὁ γέγονε, γέγονε». Ἀνάμεσα στίς δύο οἰκογένειες, ὑποδιαιρέσεις μιᾶς καί τῆς αὐτῆς, δέν μπορεῖ καί δέν ἐπιτρέπεται νά ριζώση κάτι τό μόνιμο ἀπό αὐτή τή λυπηρή κονταρομαχία. Οἱ ἀντιδράσεις τῆς ἐξάψεως πρέπει νά σταματήσουν. Ὁ διάλογος πρέπει νά ἐπαναληφθῆ στόν ἁρμόζοντο τόνο, στήν ἐπιβαλλόμενη αἴσθηση εὐθύνης. Ἄς μήν λησμονῆ κανείς ὅτι γενικότερα ὁ λαός ἀξιώνει ὁμόνοια, συνεννόηση καί ἀδελφική συνεργασία ἀνάμεσα σ' ὅλους τούς ἐκπαιδευτικούς, δίχως ἐξαίρεση.

ΔΡΙΜΕΙΑ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΣΕ ΜΙΑ ΣΚΛΗΡΗ ΕΠΙΘΕΣΗ

Ἡ Διδασκαλική Ὁμοσπονδία τῆς Ἑλλάδος ἀπόνήσε στή γνωστή ἀπόφασή της ΜΒ' Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως μέ τήν ἀκόλουθη ἀνακοίνωση :

«Σέρνουν πολλοί ἀναθυμοῦπεύθυνοι στούς δρόμους, τελευταῖα, ἕνα ζήτημα πού ἡ σημασία του εἶναι κολοσσιαία. Τό ζήτημα ἐν ὁ λαός, τό Ἔθνος θά μπορῆ νά μορφώνεται ἢ ὄχι, ἐν ἡ Πατρίδα μας θά ἀποκτήση ἕνα ἀπό τά σημαντικότερα μέσα γιά τήν προκοπή της, τό δικό της βασικό Σχολεῖο, ἕνα Σχολεῖο πραγματικά Νεοελληνικό, γιά νά μπορέση ὁ μαρτυρικός τοῦτος τάπος νά ἴδῆ καλύτερες ἡμέρες, γιά νά ροδισουν, ἀπτιέλλους, πάνταε οἱ αὐγές τῶν ὀνείρων του, γιά νά μή πάνε χαμένες οἱ θυσίες του στήν ἱερά ὑπόθεσι τῆς καταξιώσεως τοῦ «ἀνθρώπου».

»Καθένας που πονεῖ, πού νοιάζεται γιά τήν πρόοδο αὐτοῦ τοῦ τόπου, νοιάθει ἐπιτακτική τήν ἀνάγκη νά πῆ μέ ἠθική γενναιότητα, μέ ἀντισεισμικότητα, καί ἀμεροληψία, καθαρά, θαρραλέα, ὑπεύθυνα τήν γνώμη του πάνω στά θέματα τῆς Παιδείας.

»Πυρετικό εἶναι σέ πολλούς τό συναίσθημα τοῦ χρέους ὡς ἀρίμων ἔναντι τῶν νέων καί ἀναρίμων στήν ὑπόθεσι τῆς ἀγωγῆς τους. Τό παρελθόν σπήρξε τίς ἐλπίδες του σέ μᾶς, τό παρόν, τά νειάτα, δηλαδή ὅ,τι ὡραῖο, ὑψηλό καί ἀληθινό ὑπάρχει στόν τόπο αὐτό, προσμένει τήν προσφορά μας γιά νό μέλλον του, πού ταυτίζεται ἀπόλυτα μέ τό μέλλον τῆς φυλῆς. Ἡ ἀγωνία μας ὡς ὡς ὑπεύθυνων μέσα σ' αὐτό τό παρόν κορυφώνεται, καθώς βλέπομε νά κινδυνεύη περισσότερο ἡ ψυχή τοῦ Ἔθνους μας παρά τό ὑλικό του Σῶμα ἀπό τόν κλονισμό πού ὑφίσταται σήμερα οἱ καθιερωμένες ἀξίες — φαινόμενο μεταπολεμικό, ἔντονο, παγκόσμιο, ἐπικίνδυνο — ἐκτεθειμένες στήν ἀδιάντροπη ὑπερτροφία τοῦ ἀτομισμοῦ πού τά σκλαβώνει ὅλα στό ἀτομικό συμφέρο, στήν ἀνήθικη εὐλυγισία, στήν ἔλλειψη ἀνδρισμοῦ καί ἀξιοπρεπείας, στήν τάση γιά εὔκολη μίμησι καί ἐπίδεξι, ἀπό τρελλό κυνήγημα τοῦ νεωτερισμοῦ ἢ στό στρειδένιο κόλλημα σέ ἀξίες πεθαμένες πιά, χωρίς ἕνα ἠρωϊκό ἀντίκρυσμα τῆς ζωῆς.

»Καί ἐνώ θά περίμενε κανείς ἀπό τούς συναδέλφους τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, πού λόγω εἰδικῆς μορφώσεως, θά μποροῦσαν νά τοποθετήσουν τό πρόβλημα Παιδείας πάνω στό βασικό ἀξίωμά της, πού εἶναι ἡ προσαρμογή της στή σύγχρονη πραγματικότητα κάθε τόπου — αὐτή ἐπιβάλλει τόν σκοπό καί τό νόημα τῆς ἀγωγῆς — καί ἐνώ θά μποροῦσαν στό ψηφισμά τους τῆς ΜΒ' Γενικῆς Συνελεύσεώς τους νά δώσουν ἀνώτερο μάθημα γενναιοφροσύνης, ἀνωτέρότητας, εὐγενείας καί εὐπρεπείας σέ μᾶς τούς ἑπαρίες τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἀντίθετα ἐξετράπησαν σ' ἕνα, χωρίς προηγούμενο εἰρωνικό ὀβρολόγιο, πού παοδίδει ἔλλειψι πνεύματος κατανοήσεως σεβασμοῦ, φιλοφαιμίας, καί συφροσύνης σέ θέματα ἀπόψεων καί ἰδεῶν, μέ αὐτοαρσενεια καί ἀνεδαφικό ἐνιαῖσμό, μέ κινισμό καί ὑβριστικό τρόπο ἀπιχειρηματολογίας πρωτοφανοῦς στά ἐκπαιδευτικά χρονικά ἐνώ παραδέχονται ταυτόχρονα τήν αὐτοκατάφασι ὡς ἀνάγκη καί τήν αὐτοπεποίθησι ὡς ἀρετή! Στό διαλογικό τους ὑπόστρωμα κρύβεται, δυστυχῶς, τό πάθος καί ἡ χολή τῆς ἀγκωμοσύνης πρός ἐκείνους, πού, χθές ἀκόμη, τούς συμπαρεστάθησαν στόν δίκαιο ἀγώνα τους γιά τήν ὑλική καταξίωσι τοῦ ἔργου τους, παραμερίζοντας μέ γενναιοφροσύνη ὅμοιο δικό τους αἴτημα.

»Λυπούμεθα, κύριοι καθηγηταί, γιά τό κατάντημά σας αὐτό, ἀλλά καί δέν δικαιούμεθα νό σιωπήσωμεν στό ὑβριστικό ψήφισμά σας.

»Ἐξηγούμεθα:

»Συγκεντρωθήκατε, λοιπόν, σεῖς οἱ ἐνσαρκωμένες συνάντιες τῆς λογικῆς, τουτέστιν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κατά τόπους Ἑνώσεων τῆς Ο.Α.Μ.Ε. εἰς τό φολεινόν ἅστυ» καί κάτω ἀπό τήν σκιά τῆς Ἀκροπόλεως συζητήσατε τά προβλήματα τῆς Παιδείας καί συνεταχθε ἕνα ψήφισμα πού ἔδαλε δυνσμίτιδα στίς ἀγαθές σχέσεις μας.

»Πότε, κύριοι καθηγηταί, κατά τό πορελθόν προβλημοτιστήκατε καί ἐγκύψατε στά προβλήματα τῆς ἑλληνικῆς πραγματικότητος σάν ὠργανωμένες Κλάδοι καί μάλιστα, σ' ἐκείνο μέ τό ὁποῖο εἶναι ἀσιδέρμενη ἡ Παιδεία μας; Πάντοτε ἀδσσάνιστα καί ἐν σπουδῇ χειροκοτούσατε κάθε προχειρολόγο μεταρυθμιστικό πειραματισμό, πού δοκίμαζαν ποικιλότροποι καλαμοράδες στήν πλάτη τοῦ λαοῦ μας ἐπί 150 ὁλόκληρα χρόνια. Καί ἤρετε σήμερα σεῖς τό δικαίωμα νό δέχεσθε καί μάλιστα «σπεπφιλάκτως» τήν ποράτασιτ τῶν ἐτῶν ὑποχρεωτικῆς φοιτήσεως; Πότε, κύριοι ἀπό καθέδρας πνευματικοί ἡγέτες τῆς κοινωνίας μας, ἀγωνισθήκατε γιά τό λαϊκό καί ἐθνικό αὐτό ζήτημα, θοῦ εἶναι ἡ κραυγή τῶν παιδιῶν μας, ὁ πόνος τοῦ λαοῦ μας πού δέν μπορεῖ νά ἀρνηθῆ τόν ἑαυτό του χάριν τῶν ἐξ Ἑσπερίας νέων τρόπων ἀγωγῆς, μέ συνέπεια καί αὐτοπάρνησι;

»Κύριοι, δέν εἴστε σεῖς ἐκεῖνοι πού ἀγωνισθῆκαν ἐπί σειράν ἐτῶν γιά τήν παρότασι τῶν ἐτῶν ὑποχρεωτικῆς φοιτήσεως, ὥστε σήμερα νά μᾶς δίνετε τήν πανάκεια τῆς Παιδείας μας.

»Ποιός σᾶς εἶπε, κύριοι, ὅτι ἡ Δ.Ο.Ε. ἐπρότεινε στήν Ἐθνική Κυβέρνησι ὅπως ἐπιδόλη σπάραυτοσ θετές Δημοτικό Σχολεῖο, ὥστε αὐτό νά ἀποτελέση πρόσκλησι ἐπιδολῆς σπαιδισμοῦ στόν Ἑλληνικό Λαό; Αὐτό τό σπαιδισμόμς, πού ἀναφέρεται στήν ἡλικία τῶν 13—14 ἐτῶν σέ ποιά ψυχολογία τό διαδόσατε ἢ ποιός πανεπιστημιακός διδασκαλος σᾶς τό εἰδδαξε ὅτι ἡ ἡλικία αὐτή εἶναι σπαιδισμός»; Ἀπ' αὐτό καί μόνον θά μποροῦσε νά ἐξαγαγή κανείς τίς περι τήν ψυχολογίαν γνώσεις σας. Ἡ πίστις σας, ὅτι ὁ Ἑλληνικός Λαός — ἀναμφισδήτητως εἶς τῶν εὐφυεστέρων τοῦ κόσμου» — δέν εἶναι δυνατόν οὔτε νά διανοηθῆ τά προτεινόμενα ἀπό μας μέτρα καί νά τά δεχθῆ, ἀπό πού ἀντλεῖ τήν βεδαιότητά της; Τό ἐάν Λαός καί Κυβέρησις τιμοῦν «ἐδιαζόντως τό ἔργον μας, ὥστε τοῦτο νά θεωρῆται ὑψηλό, χωρίς νά χρειάζεται νά λάδη ἐφαντασιτικές διαστάσεις, αὐτό δέν ἔχει ἀνάγκη τῆς δικῆς σας ὑπογραμίσεως.

»Βεβαίως, κύριοι καθηγηταί, ἀπό ὑπερδολική σταογή καί ἀγάπη ὄχι μόνον πρός τούς τροφίμους μας — πρός τούς ὁποίους δέν ἐπισείομε ἀνά πᾶσαν στιγμήν τόν Ἔλεγχο ὡς φόδητρο καί συνάμα κίνητρο πρός μελέτην, ὅπως πράττετε σεῖς παραγκαρίζοντες ὁρισμένες δασικές παιδαγωγικές ἀρχές — ἀλλά καί πρός τήν οἰκογενειακή ἑστία καί πρός τήν Κοινωνία καί πρός τό Ἔθνος, χωρίς ὅμως νά θεωροῦμε, ὅπως θέλετε σεῖς, ὅλες τίς δαθμίδες τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἀνθρώπου εἰσσαεί ποιδας», ἀχθόμενοι στήν «παραδοξον, γιά σᾶς, πρόσασιν» τοῦ θετοῦς Δημοτικοῦ Σχολεῖου.

»Λησμονήσατε, κύριοι, ὅτι ἀπευθύνεσθε σέ ἀνθρώπους πού γνωρίζουν ἀσφαλῶς ἐξελικτική ψυχολογία καί δέ ἐπρεπε κάποιο ἄλλο σοδαρότερο ἐπιχείρημα νά προδάλετε καί ὄχι τό ἐπιχείρημα τῆς μητέρας που παρεποδίζει τήν ἀνάπτυξίν του νηπίου της. Ἀλλά «ἡ μητέρα» αὐτή, ὅπως σεῖς τήν ἐνοεῖτε — διδάσκαλος — γνωρίζει δρίστα Παιδαγωγική, Ψυχολογία καί Διδακτική καί εἶναι σέ θέσι νά δίδη στήν ἐκάστοτε δαθμίδα τῆς ψυχοσωματικής καί νοητικῆς ἀναπτύξεως «τοῦ παιδιοῦ της» τί ἀκριδῶς ἐνδείκνυται. Τό πράγμα εἶναι, δεδαίως, κεφμικόν.

»Ἡ θωμοσοφία τῶν ἀγροτῶν μας ἐσχολίασε ὑπισδήποτε καί σχολιάζει, δυσμενῶς μάλιστα, τό γεγονός τῆς πνευματικῆς γύμνιας τῶν ἀποφοίτων τῶν Γυμνασίων μας πού δέν μποροῦν νό ἐπιτύχουν στίς Ἀνώτατες Σχολές, ἄν δέν περάσουν πρώτα ἀπό τά φροντιστήρια πού ξεφύτρωσαν δίπλα στά Γυμνάσια — παραπαιδεία καί πού χρειάζεται τό Ὑπουργεῖον Παιδείας νά κατεδάση τή δάσι τῆς δαθμολογίας γιά νά δυνηθῆ νά συμπληρώση τόν ἀπαιτούμενο ἀριθμό σέ κάθε Ἀνωτάτη Σχολή. Καί τό ποιός εὐθύνεται γι' αὐτό τό γνωρίζουν ὅλοι. Ἄλλωστε οἱ ἴδιοι παραδέχεσθε ὅτι ἡ Μέση Ἐκπαίδευσις νοσεῖ, καί, μαλιστα, ἐπικινδυνως· καί γιό τοῦτο εἴσθε ὑπεύθυνοι ἔναντι τοῦ Ἔθνους. Γιατί τί ἔχετε νά μᾶς πῆτε γιό τό ἀποκαρδιωτικό φαινόμενο τῆς ἀπορρίψεως ἢ τῆς παραπομπῆς πρός ἐπανεξέτασιν μεγάλου μέρους τῶν φοιτώντων στά Γυμνάσια κάθε χρόνο; Αὐτό δέν τό πρόσεξε ἡ Πολιτεία; Καί τί θά λέγατε γιά ἕνα πειραματισμό, στόν ὁποῖο οἱ ἀπόφοιτοι τῶν Γυμνασίων θά ἐκαλοῦντο νά δώσουν ἀμέσως ἐξετάσεις, χωρίς τήν παρεμδολή τοῦ φροντιστηρίου, στίς Ἀνώτατες Σχολές γιά νά δοῦμε καί μεῖς τά θαυμάσια ἀποτελέσματα τῆς ἐργασίας σας γιά τά ὁποῖα εἴσθε τόσο δέδαιοι!

»Οἱ διδάσκαλοι πού διαδέτουν πτυχία Ἀνωτάτων Σχολῶν εἶναι ὑπερῆφανοι γιατί παραμένουν τέτοιοι. Κανένας δέν μίλησε, κύριοι, γιά ἐξαφάνισι τοῦ Γυμνασίου, ἀλλά μέ τό νό σᾶς δλέπομε σήμερα ἔξω ἀπό τά Νηπιαγωγεῖα γιά νά παραλάδετε τά νήπια καί νά τά ὁδηγήσετε στό Γυμνάσιο, αὐτό μᾶς λυπεῖ ἰδιαίτερα, ὅπως μᾶς λυπεῖ ἀφάνταστα καί ὁ τρόπος που ἀντιλαμδάνεσθε τόν διάλογο.

»Ἀπευθυνόμενοι πρός σᾶς, νοῦ κήδεσθε τῆς πνευματικῆς καί πολιτιστικῆς στάθμης τοῦ Λαοῦ μας, πού προεδέπτεται μέ τίς προτάσεις σας στό κοινό συμφέρον, στά αἰτήματα τῶν καιρῶν, στίς ἀναπτυξιακές ἀνάγκες καί στίς προτιμήσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας καί, ποῦ, φυσικά, ἔχετε τόσο καλά μελετήσει, ἐπαναλαμδάνομεν ὅτι λυπούμεθα γιά μιά ἀκόμη φορά γιά τήν ὕδρι σας στό ποσσπό μας καί σᾶς διαδεδαιοῦμε πώς μέ πόνο ψυχῆς γραφτήκανε τά παραπάνω.

»Ἄν χρειασθῆ θά ἐπανέλθωμεν».

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.

Η ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΩΝ ΑΛΛΕΠΑΛΛΗΛΩΝ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΣΜΩΝ

»Καί ἐπειδή πάντοτε κοθ' Ὑμᾶς, συνεχίζεται ἐτό παρόδοξο τῆς προτάσστώς μας, μέ τήν ἀντίφασιν τῶν ἀπιχειρημάτων μας γιά τό θετές Δημοτικό Σχολεῖο, σας ἀπαντοῦμε : Μιλήσαμε, δεδαίως, περί καταπολεμήσεως τῶν ἠθικῶν αἰμαρραγιῶν τῆς ἀστυφιλίας καί μεταναστεύσεως καί ὄχι ὅτι αὐτές ἀνεκάπησαν ἐδιά τῆς ἐξαθλιώσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν συνθηκῶν τῆς πόλεως, ὅπως χαρακτηριστικά τονίζετε διαστρεδλώνοντας ἔτσι ἐκ προθέσεως τίς θέσεις μας καί κακοπιοιώντας τήν ἀλήθεια.

»Καί αἡ λογική τοῦ προδλήματος, πού προδληματίζει ὄχι μόνον ἡμᾶς, ἀλλά καί κόθε Ἕλληνα που πονεῖ κι' ἐνδιαφέρεται γιά τήν προκοπή αὐτοῦ τοῦ Τόπου, μοιραίως ὁδηγεῖται ἀπό τήν μελέτη τοῦ σχήματας διαορθώσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκπαιδεύσεως ποῦ περιλαμδάνεται στό ψήφισμά σας, στό συμπέρασμα ὅτι σεῖς θέλετε ὑποχρεωτική ἀστυφιλία καί ἴσως, μεταναστευσι, μέ ὅλες τίς ἐπακόλουθες γιά τό Ἔθνος κατασφρεπτικές συνέπειες. Ὄχι, κύριοι, ἡ Λαός στό Σχολεῖο, ἀλλά τό Σχολεῖο στόν Λαό. Νά ἡ ἀπία ἀποτυχίας τῶν κατά καιρούς διαφόρων πειραματισμῶν.

»Ἀναφέροσθε στή στάσι μας κατά τήν κατάργησιν ἑτῶν μονοτοξίων» (sic) — ὑπάρχουν μόνον μονοθέσια καί ἡ ἀτυχής χρησιμοποίησις τοῦ ὅρου ἀποδεικνυεῖ πόσο καλά γνωρίζετε τά τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως — ἐνῶ ἀποσιωπᾶτε τό γεγονός τῆς ὑπάρξεως σχετικῆς Νομοθεσίας, που προδλέπει πότε ἰδρύονται καί πότε καταργοῦνται τά Σχολεῖα καί μάλιστα πολύ παλαιά Νομοθεσία, τήν ὁποίαν κάνετε πώς δέν γνωρίζετε γιά νά χύσετε τήν χολή τοῦ πάθους σας ἀπιρρίπτοντες σέ μᾶς τήν αἰτία τῆς ἐρημώσεως τῆς ὑπαίθρου, ἐνῶ γνωρίζετε κάλλιστα τοῦ αὐτή ἀφείλεται. Ἐν πάση περιπτώσει σεῖς, πού τόσο ἐνδιαφέροσθε γιά τήν ὕπαιθρο καί γιά τήν πόλι, μπορεῖτε νά μᾶς πῆτε ἄν ποτέ κανένας σας ἐπισκέφθηκε κανένα χωριό γιά νά τό φωτίση ἔστω καί μέ μιά διάλεξι που καί ἄν στίς διάφορες πνευματικές ἐκδηλώσεις τῆς πόλεως συμμετέχετε, ὡς φωτεινοί πνευματικοί ἡγέτες, οὐσιαστικώς;

»Ὅσο γιά τήν ὕπαρξι στίς ξένες χώρες Δημοτικῆς καί Μέσης Ἐκπαιδεύσεως οὐδείς τό ἀμφισδητεῖ, ἀλλά, πάστε μας, πῶς αὐτές ἔχουν διαορθώσει τήν γενική ἐκπαίδευσί τους, μιᾶς καί κατάχτετε τόσο καλά τά πραγματα.

ΣΥΝΤΟΜΕΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΘΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΟΥΝ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΑ, ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ

"Οταν γεφυρωθῆ τό ὑφιστάμενο χάσμα μεταξύ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν καί τῶν ἐφοδίων, πού διαθέτουν σήμερα οἱ ἀπόφοιτοι τῶν σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, τότε προδλέπεται νά γίνη ἡ κατάργηση τῶν εἰσιτηρίων διαγωνισμῶν γιά τίς ἀνώτατες σχολές καί, ὡς εἶναι φυσικόν, ἡ κατάργηση τῶν φροντιστηρίων.

Τά ἀνωτέρω ἐδήλωσε χθές τήν μεσημδρία πρός ταύς ἐκπροσώπους τοῦ Τύπου, ὁ ὑφυπουργός Παιδείας κ. Σπ. Δημητράκος, ἀναφερόμενος εἰς τάς γενομένας προχθές εἰς Πάτρας, σχετικάς δηλώσεις αὐτοῦ.

"Επιδάλλεται ν' ἀθλάξη ἡ σκεπτομότης τοῦ διεξαγομένου πανελληνίου διαγωνισμοῦ εἰσαγωγῆς εἰς τάς ἀνωτάτας σχολάς καί νά μεταδλήθη οὕτως εἰς διαγωνισμόν πρός ἀπόκτησιν ἀκαδημαϊκοῦ ἀπαλυτηρίου ἰνιαίου τύπου, τό ὁποῖον θά ἀποτελῆ ἁπλῶς ἀπαραίτητο προσόν διά τήν εἰσαγωγή εἰς τάς ἀνωτάτας σχολάς, οὐδέποτε δμως εἰσιτήριον εἰσόδου εἰς αὐτάς.

Τά ἀνωτέρω ὑπογραμμίζει εἰς ἐπιστολήν του πρός «Τό Βῆμα» ὁ τακτικός καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Φυσικῶν κ. Μιχ. Ἀναστασιάδης, ἀναφερόμενος εἰς τάς ἀποφάσεις κατά τήν πρόσφατον σύνοδον τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῆς Ὁμοσπονδίας Λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, τάς ὁποίας χαρακτηρίζει ὡς ὀρθάς καί σώφρονας.

Ἀκολούθως ὁ κ. Μιχ. Ἀναστασιάδης γράφει ὅτι «ἡ προτεινομένη εἰς τό ψήφισμα τῆς ΟΛΜΕ Δ' ταξις τῶν ἀνωτέρων γυμνασίων, νομίζω ὅτι δέν εἶναι ἄλλη, ἀπό τήν ἐπανειλημμένως αἰτηθεῖσαν ἵδρυσιν τῶν προπαιδευτικῶν ἐνιαυσίων τμημάτων, εἰς τάς ἀνωτάτας Σχολάς.

"Η Μέση Παιδεία εἶναι γενική Παιδεία μέ ιδίριον γνώρισμα, τό ὅτι δέν ἀναδειχνύει ειδικούς, ἀλλά πολίτας μετέχοντας τῆς προγονικῆς κληρονομιάς καί ἐνημέρους περί τοῦ κόσμου τῶν θεαμασιῶν εἰς τόν ὁποῖον θλαχε νά ζήσουν. "Εργον τῆς ἀνωτάτης Παιδείας πάσης εἰσαθήποτε κατευθύνσεως εἶναι ἡ ἐπιστημονική εἰδίκευσις εἰς περιοχήν συγκεκριμένων γνώσεων. Συνεπῶς ἡ Δ' τάξις τῶν ἀνωτέρων γυμνασίων ἡ ἀκριδέστερον τό ἐνιαύσιον προπαιδευτικόν τμῆμα ἀποτελεῖ εὐθύνην τῆς ἀνωτάτης Παιδείας καί τῶν λειτουργῶν της, οἵτινες ἐκείθεν θά στρατολογήσουν τούς αὐριανούς σπουδαστάς καί φοιτητάς των, ἐνεργοῦντες κατ' ἰδρύματα, σχολάς καί τμήματα σχολῶν, ἐξετασεις ἐπιλογῆς τῶν ἀρίστων.

ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Σπουδασταί τοῦ Φυσικοῦ Τμήματος τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων, πού ἠνδιαφέρονται νά μεταγραφοῦν στό ἀντίστοιχο τῆς Ἀθήνας, μάς γράφουν ὅτι γιά τή μεταγραφή τους ἀπαραίτητο εἶναι νά ἐξετασθοῦν στά μαθήματα πού διδάσκονται στήν Ἀθήνα. Ἡ ἁρμόδια γραμματεία τῆς Φυσικομαθηματικῆς Ἀθηνῶν, στήν ὁποία ἀπευθύνθηκαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι, δηλώνει ἄγνοια γιά τά μαθήματα στά ὁποία ὀφείλουν νά ἐξετασθοῦν. Ἐρωτοῦν οἱ ἐνδιαφερόμενοι : Πότε θά καθορισθοῦν τά μαθήματα, γιά νά μπορέσουν ἐγκαίρως νά προετοιμασθοῦν, δεδομένου ὅτι οἱ ἐξετάσεις θά γίνουν στίς ἀρχές Νοεμδρίου;

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ

Ὁμάδα ἀπό 33 τελειοφοίτους σπουδαστάς ἠλεκτρολόγους, μηχανολόγους καί μηχανικούς τῆς Σχολῆς Ἐκπαιδευτικῶν Λειτουργῶν Τεχνικῆς καί Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως (ΣΕΛΕΤΕ) τῶν Ἀθηνῶν, δρίσκονται στή Βρεταννία (8—19 Ἰουλίου) γιά ἐπίσκεψη τεχνικῆς ἐνημερώσεως, ἡ ὁποία ὀργανώθηκε ἀπό τό Βρεταννικό Ἴνστιτούτο Διευθυντῶν.

Η ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Ἡ μικτή Χορωδία τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, πού ἤτηε μέρος στόν 2ὸο Διεθνή Διαγωνισμό Χορωδιῶν, στό Λαγκόλλεν τῆς Οὐαλλίας, κατέλδε τή 2η θέση στήν κατηγορία τῶν ἐθνικῶν συνθέσεων, μεταξύ 17 ξένων χορωδιῶν.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ὁ Πάνος Μπαραμπούτης καί ἡ Σόνδια Γρηγορίου ἠρραδωνίσθησαν.

— Ἄλκης Ἠλία Γιαννόπουλος, Πολιτικός Μηχανικός — Μαρία Χρίστου Μπάκα, ἀσκ. Δικηγόρος, ἠρραδωνίσθησαν.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ὁ Ὑφηγητής τῆς Νευρολογίας καί Ψυχιατρικῆς κ. Π. ΚΟΚΟΡΗΣ, (ὁδός Σόλωνος 100, τηλ. 615.255 καί 630.291) θά ἀπουσιάση ἐξ Ἀθηνῶν ἀπό 15 Ἰουλίου μέχρι 16 Αὐγούστου ἐ. Ἔ., ὅτε θά ἐπαναλάδη τάς ἐργασίας του, δεχόμενος ΜΟΝΟΝ ἐπί συνεντεύξει, καθημερινῶς πλήν Σαδδάτου.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Ὁ χειρουργός κ. Π. Μπακαλούδης ἐπέστρεψεν ἐκ Παρισίων ἔνθα συμμετέσχεν εἰς τό Διεθνές Συνέδριον Γαστροεντερολογίας.

— Ἐπέστρεψεν ἐξ Ἀμερικῆς ὁ Ἰατρός ΘΩΜΑΣ Α. ΚΑΡΥΠΙΔΗΣ Μαιευτήρ χειρουργος Γυναικολόγος. Μετεκ παιδευθεὶς εἰς τό AULTMAN HOSPITAL εἰς τάς νεωτέρας μεθόδους Μαιευτικῆς γυναικολογίας καί ἐχειρήσεις διά νεωστάτων ἠλεκτρονικῶν μηχανημάτων. Εἰδικᾶς εἰς τήν στείρωσιν καί ἔλεγχον τῆς Γονιμότητος. Δέχεται καθημερινῶς κατόπιν τηλεφωνήματος ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 51. Τηλ. 606.100.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Εἰς τόν ἀγαπητόν μας ἀνεψιόν καί ἐξάδελφον Εὐαγγελον Σωτηρ. Μπουραντά περατώσαντα ἐπαξίως τάς ἐπί πτυχίω ἐξετάσεις τῆς Φαρμακευτικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν θερμᾶς συγχαίρομεν εὐχόμενοι εἰς αὐτόν καλήν σταδιοδρομίαν.

Τάσος — Λιλή — Τάκης

ΠΡΟΑΓΓΕΛΙΕΣ ΓΑΜΩΝ

Ὁ ΑΡΗΣ ΘΕΟΔΟΣΗΣ γεννηθείς ἐν Ἀθήναις, κατοικος Ν. Σμύρνης, υἱός τοῦ Φοίξου καί τῆς Σοφίας, τό γένος Μοστρογιάννη καί ἡ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΥΓΙΑΝΟΥ γεννηθεῖσα ἐν Ἀθήναις, θυγατηρ τοῦ Μιχαήλ καί τῆς Μαρίας τό γένος Ἀβραμάκη, μέλλουν νά ἐλθουν εἰς γαμον τελεσθησόμενον ἐν Π. Φαλήρω.

Ὁ ΜΙΧΑΗΛ ΜΟΣΧΟΒΑΚΙΣ, γεννηθεις εἰς Χώραν Σάμου, κάτοικος Ἀθηνῶν, υἱός τοῦ Ἰωάννου καί τῆς Μαργιορῆς, τό γένος Βούρου καί ἡ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΕΙΡΑΓΑΚΗ, γεννηθεῖσα εἰς Μιξδρουμα Ρεδύμνης, θυγατηρ τοῦ Μιχαήλ καί τῆς Στυλιανής, τό γένος Σερδάκη, μέλλουν νά